

A ló túloldalán

2011 január 20. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Nemrég kaptam egy Burger King-es kuponfüzetet. Na, nem azért, mintha én olyan fontos kliensük lennék, ez inkább egyfajta szóróanyag, amit minden postaládába bedobnak, tekintet nélkül arra, hogy az ott lakók szokták-e a fent nevezett gyorséttermet látogatni, vagy sem.

Különféle kedvezményeket vehetek igénybe ennek segítségével, de mindegy is, nem egy bonyolult rendszer, mindenki érti a lényeget.

Normál esetben ez nem szokott túlzottan lázba hozni. Nagyon ritkán vesz rá a lélek, hogy náluk egyek, s többnyire ezen alkalmak is rosszuléttel szoktak zárulni. Ám most mégis változott a helyzet, mert rájöttem, ingyenes Wi-Fi-hez jut minden vendég, aki beteszi hozzájuk a lábát. Uccu neki, kapva kaptam az alkalmon, hiszen a telefonom új háttérképekre, alkalmazásokra és játékokra éhezik, és a vezeték nélküli hálózat segítségével nem kell a havi adatforgalmi keretemet megcsappantanom. Hogy közben egyébként miért vált fontossá, hogy brutális méret? menüket rendeljek ahelyett, hogy beérném egy száz forintos fagylattal, vagy egy forró csokival, most inkább ne feszegessük, úgysem találunk benne semmiféle logikát. A lényeg, hogy amióta megvan az én kis kuponom, időnként betérek a gyorsétterembe, jól teletömöm a bendőmet - már amennyire ilyen kajával ez egyáltalán lehetséges -, és utána élvezem a végtelen internetezés előnyeit.

Ez eddig rendjén is van, nincs benne semmi különleges. Ám azt is tudni érdemes rólam, hogy az ezt megelőző évek során értetlenül álltam a jelenség előtt, amikor is emberek beültek egy ilyesfajta helyre, kipakolták az asztalra a méretes laptopjaikat, és vígan elkezdtek mindenféle közösségi oldalakat nézegetni, chatelni, e-maileket és híreket olvasni, és közben láthatóan tisztában voltak önmaguk fontosságával és jelentőségével. Bevallom, azt hittem, csupán egy újabb formáját láthatom annak, milyen szánalmas módját választják egyesek a magamutogatásnak.

Csak aztán, mikor ott ültem a gyorsétteremben, és egy szendvics, no meg egy adag hasábburgonya elfogyasztása után nekiálltam volna netezgetni, még körbenéztem, s ekkor jött a megvilágosodás: ugyanazt csinálom, mint azok, akiket korábban kinevettem, akikre legyintettem, akiket nagyképp seggfejeknek gondoltam. És ezzel párhuzamosan arra a jelenségre is magyarázatot kaptam hogy miért járnak az emberek laptopokkal nyilvános, beülős helyekre. Az ingyen net varázsa, csábítása immár engem is behálózott, és azzá tett, akivé semmilyen körülmények között nem szerettem volna válni.

Legalább annyi előnyöm van, hogy én ezt remekül tudom leplezni, lévén az én masinám elfér a tenyeremben, és nincs szükség arra, hogy felpakoljam a zsír- és kólafojtos asztal tetejére. Vagy egyszeren még csak kezdő vagyok? Az alsóbb szinteken állok, és ezért dugdosom az asztal alatt a kutyümet? Vajon mások is úgy kezdték, ahogyan én - rejtőzködve? Ó jaj, mi minden várhat még rám a közeljövőben?!

Sztakó Balázs

Szerző a Flag Polgári Műhely tagja

Ajánló
